Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ebant eū clamantē ad dn̄m & dicentē. Dne
ne me derelinquas quia nichil boni feci co
ram te. s: p̄sta m̄ sedm benigni tatem tuā
salti m̄ habere bene uiuendi principia.
Dicebant aut̄ de eo quia sic dū in pala
cio erat nemo meliorib: uestib: usus ē. ita
dū in cuersatione moraret nemo uiliusq; tege
Dicebant iterū de eo quia ne habatur:
mo potuerit cōphendere modū cuersatio
Sedenti eod̄ abbate arsenio ynis sue.
aliquando in inferiorib: partib: egypti cū
illic in portunitates pateret uisū ē, & ia de
relinquere cellā illā & nichil ex ea tollens
secū. dixit discipulis suis alexandro & horlo.
Tu alexander ascende naui. & tu zoile
ueni mecū usq; ad flumen & quere m̄ na
uiculam in alexandriā nauigantē. & ita
nauiga & ia tu ad frem tuū. Zoilus aut̄
turbatus ē in uerbo illo. & tacuit. atq;
ita diuisi sunt ab inuicē. Descendit aut̄ senex
circa partes alexandrie. & egrotauit
egritudine magna. Dicebant aut̄ disci
puli ei ad inuicem. Putas ne aliquis nr̄m
ctristauit eū. & ppterea diuisus ē a nobis.